

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΠΕΖΟΓΡΑΦΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

- 1) Για ένα φιλότιμο (Για ένα φιλότιμο 1964)
- 2) Οι αρρώστιες (Για ένα φιλότιμο 1964)
- 3) Ομίχλη (Η μόνη κληρονομιά 1972)

3^ο υπόθεμα :

ΣΑΛΤΑ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΣΠΑΤΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ

ΤΣΩΤΣΗ ΙΩΑΝΝΑ

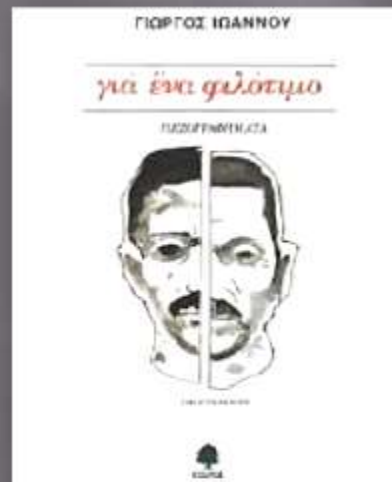
Α' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΓΕΛ ΑΛΙΑΡΤΟΥ

Υπεύθυνη καθηγήτρια :
ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΙΩΑΝΝΑ

Για ένα φιλότιμο (1964)

Η πρώτη συλλογή πεζογραφημάτων του Ιωάννου που εισήγαγε την πρωτοτυπία της γραφής του :22 μικρές συνθέσεις , γραμμένες σε πρώτο πρόσωπο με εξομολογητική διάθεση.

Για ένα φιλότιμο

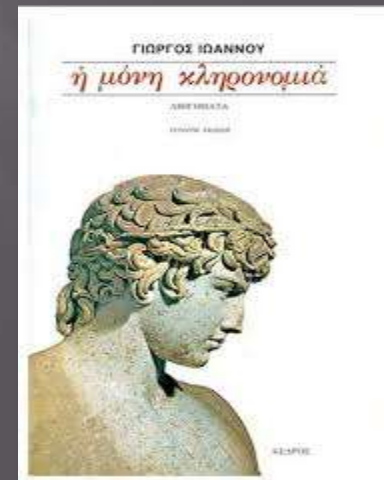
- Η γλώσσα του είναι απλή.
- Στο απόσπασμα υπάρχουν πολλές εικόνες.
- Το πεζογράφημα είναι σε πρώτο πρόσωπο, ο αφηγητής είναι παντογνώστης και υπάρχει μηδενική εστίαση.
- Τα μόνα ολοκληρωμένα πρόσωπα είναι ο ίδιος ο αφηγητής και ο Νταντίνης , ενώ τα υπόλοιπα πρόσωπα φαίνονται με τρόπο εξωτερικό.
- Ο τόπος φαίνεται στο καφενείο και στην καμάρα του Νταντίνη

Οι αρρώστιες

- ❖ Ο τίτλος είναι συνυποδηλωτικός.
- ❖ Ο αφηγητής είναι πρωτοπρόσωπος , παντογνώστης και έχουμε εσωτερική εστίαση.
- ❖ Ο τόπος είναι η Θεσσαλονίκη και ο χρόνος είναι το 1961 έως το 1964.
- ❖ Η γλώσσα του είναι απλή ,αλλά ο συγγραφέας είναι λεπτομερής.
- ❖ Η αφήγηση είναι μονοεστιακή, γιατί αφηγείται σε α' πρόσωπο και ο αφηγητής είναι ομοδιηγητικός.

Η μόνη κληρονομιά (1972)

Η μόνη κληρονομιά, αν και διακρίνω εδώ περισσότερη ωριμότητα, ωριμότητα συγγραφική, αλλά και ωριμότητα ανθρώπινη, που προέρχεται από πείρα ζωής. Η ωριμότητα αυτή νομίζω πως εκδηλώνεται με την ακόμα μεγαλύτερη αφηγηματική απλότητα: τη λιτότητα θα έλεγα των αφηγηματικών μέσων του Γιώργου Ιωάννου• αλλά και με την προσεκτική και συνειδητή, καθώς υποθέτω, αποφυγή κάθε παράταιρου τόνου και κάθε επιτήδευσης, που θα μπορούσαν να αποσπάσουν την προσοχή του αναγνώστη από την ουσία των αφηγημάτων του, που είναι η αγάπη και η κατανόηση του ανθρώπου -των καημών και των βασάνων του.

Ομίχλη

- Ο χώρος του πεζογραφήματος είναι η Θεσσαλονίκη, η παραλία, ο Λευκός Πύργος και το λιμάνι της.
- Ο αφηγητής είναι το μόνο ολοκληρωμένο πρόσωπο τα υπόλοιπα αποδίδονται με τρόπο εξωτερικό, δηλαδή όπως τα θυμάται ο συγγραφέας.
- Η γλώσσα του είναι απλή αλλά κάποιες φορές υπάρχουν στοιχεία ποιητικής ατμόσφαιρας όπως η χρήση συμβόλων (εσωτερική εστίαση).
- Είναι γραμμένο σε α' πρόσωπο, ο αφηγητής συμμετέχει στα δρώμενα (εσωτερική εστίαση).
- Ο χρόνος του πεζογραφήματος έχει στενή και αβίαστη σύνδεση του παρόντος και του παρελθόντος.

Βιβλιογραφία

ΒΙΒΛΙΑ:

- Η Μόνη κληρονομιά-Εκδόσεις ΚΕΔΡΟΣ-1972
- Για ένα φιλότιμο-Εκδόσεις ΚΕΔΡΟΣ-1964

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ:

- http://latistor.blogspot.gr/2010/02/blog-post_16.html

ΤΕΛΟΣ

